

6 ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ | ΤΕΤΑΡΤΗ 5 ΙΟΥΝΙΟΥ 2019

Τα περιβαλλοντικά θέματα της Θεσσαλίας μπροστά στη νέα πολιτική πραγματικότητα

*Από τον Κώστα Γκούμα

Οι ευρωεκλογές της 26ης Μαΐου και οι εκλογές στην Αυτοδιοίκηση έδωσαν αποτελέσματα που προμηνύουν για τα επόμενα χρόνια τη διαμόρφωση ενός πολιτικού τοπίου τελείως διαφορετικού από το σημερινό.

Παρότι όλες οι εκλογικές μάχες χαρακτηρίστηκαν από ένταση και πάθος, δυστυχώς δεν υπήρξε από τους υποψηφίους επικέντρωση σε πολύ σοβαρά θέματα της οικονομίας και της κοινωνίας.

ταγωνιστικών μορφών παραγωγής ενέργειας, κ.ο.κ.

Τα αντίστοιχα συμφέροντα, από τα οποία εκπορεύονται αυτές οι πολιτικές, είναι ιδιαίτερα ισχυρά και βλέπουμε (τουλάχιστον στη σημερινή κυβέρνηση) να έχουν επικρατήσει πλήρως.

Ο νέος ενεργειακός σχεδιασμός (ΕΣΕΚ), τον οποίο ενέκρινε πέρυσι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, προβλέπει αποκλεισμό νέων υδροηλεκτρικών έργων έως το 2030!

Η προτροπή μας προς τη Νέα Δημοκρατία και τα άλλα κόμματα που διεκδικούν τη δυνατότητα να κυβερνήσουν, είναι ότι

Συμβούλιο (2016), έστω και εάν την επόμενη χρονιά υποχρεώθηκαν να το εγκρίνουν!

Κάνουμε μια πρόβλεψη: το ίδιο θα συμβεί και με τη Συκιά όταν στο μέλλον ολοκληρωθεί, θα παράγει ΥΗ ενέργεια και θα συμβάλει στην αποκατάσταση των υπογείων υδροφορέων. Κάποιοι θα τρέχουν πάλι πίσω από τα γεγονότα, αφού θα έχουν χαθεί αρκετά χρόνια, κρίσιμα για την οικολογική ισορροπία.

Σε κάθε περίπτωση η υπόθεση του ΥΗ Έργου Συκιάς απαιτεί πλήρη τεχνικοοικονομικό σχεδιασμό και, κυρίως, ένα ολοκληρωμένο

οικονομίας και της κοινώνων.
Έτσι στην περιοχή μας, σημαντικά αναπτυξιακά και περιβαλλοντικά ζητήματα της Θεσσαλίας, που σχετίζονται κυρίως με το υδατικό πρόβλημα, έμειναν έξω από την ατζέντα του προεκλογικού διαλόγου.

Από μια άποψη κάτι τέτοιο ήταν αναμενόμενο. Υπάρχει όμως και η οπτική ότι η κάθε πλευρά θα επεδίωκε να αξιοποιήσει όλη εκείνη τις ευκαιρίες για κριτική απέναντι στον «αντίπαλο», ιδιαίτερα όταν εκείνος είναι «ανοικτός» σε κάποιο ζήτημα. Κάτι τέτοιο θεωρούμε ότι ισχύει για την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, η οποία με τις εμμονικές και ιδεοληπτικές αντιλήψεις, επέλεξε εδώ και 4,5 χρόνια διακυβέρνησης, την ανεύθυνη και καθόλα επικίνδυνη εγκατάληψη των ημιτελών έργων του Άνω Αχελώου. Αρνήθηκε επίσης να δεχθεί διάλογο πάνω στις τεκμηριωμένες προτάσεις που εδώ και χρόνια υποβάλλουν οι θεσσαλικοί φορείς, κρυπτόμενη ως κυβέρνηση πίσω από τη γενική θέση «κατά της εκτροπής Αχελώου»!

Ειδικά τα Υπουργεία Υποδομών και Ενέργειας υπήρξαν απόλυτα εκτεθειμένα σε ό,τι αφορά στα υδατικά θέματα της Θεσσαλίας και θα μπορούσε εύκολα π.χ. η Νέα Δημοκρατία να αξιοποιήσει το θέμα αυτό, κάτι όμως το οποίο δεν συνέβη. Πλέον διανύουμε μία νέα περίοδο, με ραγδαίες εξελίξεις, όχι μόνο στο πολιτικό επίπεδο αλλά και στον ενεργειακό τομέα, όπου για παράδειγμα παρατηρούμε να εκφράζονται επιφυλάξεις για την Υδροηλεκτρική Ενέργεια, ισχυρή στήριξη στην επέκταση του φυσικού αερίου και άλλων αν-

δυνατότητα να κυβερνηθούν, είναι ότι όποια πολιτική και εάν επιλέξουν να ακολουθήσουν για τη ΔΕΗ και για τον ενεργειακό τομέα, το υδροηλεκτρικό έργο της Συκιάς και η σήραγγα θα πρέπει ΑΜΕΣΑ να ολοκληρωθούν.

Τα αλληλένδετα αυτά τεχνικά έργα θα πρέπει πρωτίστως να αξιοποιηθούν για παραγωγή πολύτιμης υδροηλεκτρικής ενέργειας προς δύο κατευθύνσεις (προς τον ρου του Αχελώου και προς το Μουζάκι, με το σύστημα άντλησης ταμιεύσεως). Εκτός όμως από την παραγωγή ενέργειας, η οποία θα εξασφαλίσει την αποπληρωμή των δαπανών κατασκευής, τα έργα αυτά καλύπτουν επίσης την επείγουσα αναγκαιότητα ύπαρξης ενός ταμιευτήρα ασφαλείας για περιόδους κρίσης (ληψυδρία, ξηρασία) στον θεσσαλικό κάμπο, καθώς επίσης τη δυνατότητα σταδιακής «αποκατάστασης» των υπόγειων υδροφορέων, οι οποίοι βρίσκονται πλέον ενώπιον μιας εξελισσόμενης οικολογικής καταστροφής. Ας σημειωθεί ότι αυτό αποτελεί δέσμευση του αναθεωρημένου (από το 2017) Σχεδίου Διαχείρισης Υδάτων (ΣΔΥ), χωρίς δυστυχώς να αναληφθεί η παραμικρή πρωτοβουλία υλοποίησής της.

Και όλα αυτά συμβαίνουν γιατί ο συγκεκριμένος πολιτικός χώρος εκδηλώνει ανοικτά και επίμονα επί 40 χρόνια τις αντιρρήσεις του για την ολοκλήρωση του έργου της Συκιάς (και όχι μόνον). Και είναι αναπόφευκτος ο συνειρμός για τις αντιδράσεις τους και το μίσος κατά του ΥΠΕ Μεσσοχώρας, που χρόνια το πολεμούσαν και το καταψήφισαν στο Περιφερειακό

σχεδιασμό και, κυρίως, ένα ολοκληρωμένο πολιτικό σχεδιασμό έτσι ώστε τα χρήματα που έως σήμερα επενδύθηκαν για τα έργα αυτά, επιτέλους να «πιάσουν τόπο».

Η πρότασή μας αυτή είναι σαφής, τεκμηριωμένη και διατυπώθηκε επανειλημμένα χωρίς να υπάρξει αντίλογος ή να έχει έστω προταθεί κάποια εναλλακτική λύση σχετική με τους σκοπούς του έργου αυτού. Κληίνοντας, όπως και να εξελιχθούν τα πράγματα στη διακυβέρνηση της χώρας, κατά την άποψή μας δεν θα έχουμε επιθυμητά αποτελέσματα στα πιο πάνω ζητήματα, παρά μόνο εάν ο λαός και οι φορείς της περιοχής υπερβούν τις συγχίσεις που σκόπιμα καλλιέργηθηκαν όλα αυτά τα χρόνια με γενικόλογα συνθήματα «υπέρ ή κατά της εκτροπής του Αχελώου».

Αντίθετα οφείλουν πάρουν αυτήν την υπόθεση στα χέρια τους και να διεκδικήσουν την ολοκλήρωση των έργων, αποτρέποντας την «αφανή» για τους πολλούς οικολογική καταστροφή και δημιουργώντας προϋποθέσεις για την ανάπτυξη στον τόπο μας.

*** Ο Κώστας Γκούμας είναι γεωπόνος,
πρ. δ/ντής Εγγείων Βελτιώσεων,
πρ. πρόεδρος ΓΕΩΤΕΕ/Κ.Ε**

**Η «€» δέχεται και δημοσιεύει
άρθρα και απόψεις αναγνωστών της
υπό την προϋπόθεση
ότι δεν θα ξεπερνούν τις 700 λέξεις.**
